

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 450 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.**Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.**

La „reforma consistorului”.

Onorată redacție! Cu vie satisfacție am citit în prețitul ziar „Unirea” ideile mari, de actualitate, sulate în articoli „Reforma consistorului”. Câteva zile nu m'am putut subtrage de sub puternica înriurire ce a făcut asupra mea acești articoli într'adevăr senzaționali și trebuie să mărturisesc, că de aceeași sguuire puternică sufletească au suferit și colegii preoți, cu câți am avut ocazie să vorbesc în aceasta materie.

Reformă consistorului! Ce cuvânt nou, magic, mântuitor! Să renovezi o instituție, care să fie la nivou în împrejurările schimbate, să corespundă mai bine chemării sale, să-și poată împlini mai bine datorițele și să presteze serviciile pretinse de obște și de spiritul vremii. Nu putem decât să salutăm cu adâncă venerație ivirea acestor zori în numele bisericii, pentru a cărei înflorire s'au pus la ordinea zilei acele idei de reforme și în numele clerului și a credincioșilor, cari le pretind.

Le vom cere acelea reforme pe toate căile și cu toate mijloacele. Ne vom stringe în sinoade, în conferențe și vom cere Excelenței Sale Arhiepiscopului nostru să țină seamă de ele, căci acele sunt dorințele bisericii întregi, cele mai ferbinți.

Vom cere loc la masa consistorială și pentru reprezentanții clerului. Sinoadelor diecezane și arhidiecezane să li-se dea voie a designa pe întreg intervalul până la proximal sinod pe reprezentanții săi, cari să fie de față la hotărîrea concurselor pentru parohii și la conferirea acelor. Pe aceștia vom apoi noi să-i facem rezponzabili, când concursurile la parohiile slabe se publică, iar cele bune se con-

feresc pe sub mână. Exmișii aceștia ai sinoadelor să introducă uniformitate în praxa consistorială, privitor la persoane și lucruri. În urma pășirea lor să dispară procedura „quot capita tot sensus”, inaugurat după sistemul de azi privitor la parohii.

Acești exmiși să ne fie și nouă rezponzabili și din raportul activității lor să vedem dacă au fost vrednici de încrederea sinodului, ori la alt period trimitem pe alții.

Nu este cu cale a susținea și pe mai departe sistemul asesorilor consistoriali în forma lor de azi. De câteori citesc numele vre-unui nou asesor, întotdeauna mă întreb: Oare fost-a lipsă și de acesta? Ce valoare reprezintă și ce câștig e pentru biserică?

De cele mai multeori răspund: nimic. O persoană mai mult, un consilier nou, de-a cărui consilii nu este nime curios. Om harnic va fi, va face conceptele regulate, le va prezenta la forurile competente, va scrie cu râvnă și va merge regulat la ședințe. Vieța spirituală bisericească însă nu va simți sosirea noului consilier, nici instituțiile ei. Școala confesională va rămânea în halul de mai înainte, analfabetii și pocăiții se vor spori neconturbat, fondurile vor tânji, clădirile se vor ruina, iar seminarul arhidiecezan va rămânea încă tot pușcăria de lângă sfânta catedrală. Căci a face ceva, trebuie să ai nu numai cap, nu numai energie, dar îți trebuie curaj și duh de întreprindere, care nu este în fiecare, celce a învățat șase clase aici și șasă ani la Roma.

Episcopii nostri trebuie să vadă, că cu felul consilierilor de până acum, halul în care ne aflăm deja până în gât, va crește mai mult și trebuie să țină seama de dorințele noastre. În sfatul episcopesc să fie invitați reprezentanții clerului și al

instituțiilor mai de seamă. De ce trebuie să aibă profesorii seminariali doi asesori în consistor, iar cei dela gimnaz, preparandie etc. nici unul? Și în ce chip vor primi acești din urmă hotărîrile aduse de consistor, referitor la chestiile lor și pledate de regulă de oameni în necunoștința de cauză sau neinteresati, pentru cauza școlilor aceste?

Nu este nici cu cale și mai ales că nu este nici în interesul acestor instituții.

Ceice sunt interesați de hotărîrile aduse în consistoare, să-și designeze ei însși reprezentanți, cari să-i substituie. Acesta este un lucru drept și echitabil, pe care îl cerem.

Un preot dela sate.

Rescriptul Majestății Sale pentru amnestiile din Austria.
Cum a fost primit în Reichsrat. — În numărul trecut al foii noastre am făcut amintire de actul preagratoș al M. Sale prin care se amnestiază toți delictenții politici din Austria. Dăm, o parte, din acest rescript prealalt dat de M. Sa în ziua onomastică a celui mai în etate moștenitor de tron. Din acest rescript, ce e de însemnătate istorică, se evidențiază inima de părinte a Majestății Sale împăratului-regs față de popoarele de sub obleduirea Sa.

„Iubite cavaler Seidler!

Voința Mea neclintită e să deprind în așa fel drepturile și datorițele concretizate Mie de prevedința divină, ca să pun bazele de dezvoltare și înflorire binecuvântată pentru toate popoarele Mele. Politica de invidie și neaprire, ce a fost nutrită de împrejurări nesigure, prin ce s'a provocat războiul universal, după încheierea acestuia trebuie schimbată în politica conciliantă. Spiritul acesta trebuie să guverneze și în interiorul statului. Postulatele poporului trebuie satisfăcute cu curaj și preveniență.

În acest semn al împăcării vreau, cu ajutorul puternicului Dumnezeu, să-mi deprind drepturile Mele și vreau ca primul să pășesc pe calea iertării și doresc să arunc vârlul uitării peste toate crimele politice săvârșite înainte sau în decursul războiului.”

Ministru prezident Seidler a citit în Camera austriacă rescriptul M. Sale. Deputații din partidul german au primit știrea referitor la amnestiare cu mare agorot și întreruperi continue.

Deputatul Iró a strigat: — *Amnestia sancționează trădarea de patrie! La multe mii de germani li se uscă vieața în conștiință și trădarea de patrie e sancționată.*

Deputații cehi făceau ovații M. Sale împăratului, adresând deputaților germani cuvintele: *Astfel e loialitatea față de împărat!*

Partidul german vede în această amnestiare sprijinirea politică slave. De aceea a decis, după cum se anunță din Viena, ca în proxima ședință prezidentul partidului Dobornig să prezinte o declarație în care partidul va anunța, că în cazul când ordinul de amnestiare ar însemna inaugurarea politicii slave, el înceată de a mai sprijini guvernul.

Situația politică. Cu venirea guvernului Esterházy opinia publică maghiară se aștepta la o delăturare pe toată linia a partidului muncii, care trecuse deja în opoziție. Lacrunile însă nu s'au adevărit și guvernul s'a văzut necesitat a portrața marea cu majoritatea parlamentară de este ori vre-o chestie de natură personală trebuia să fie trecută prin dietă. Astfel a fost și cu alegerea prezidentului Camerei, pentru care post partidele cari sprijinise guvernul su candidatul pe Tóth János, iar partidul muncii pe Szász Károly. A fost ales Szász Károly cu 188 voturi față de candidatul Tóth, care a obținut 138 voturi. Apriși de succese de natura aceasta partidul contelei Tizza hotărî să-și valideze forța numerică la toate pestrile parlamentare în măsură cuviincioasă. Foile democratice și radicale atacă violent guvernul pentru atitudinea sa prea puțin energetică și cere dizolvarea dietei în fața aparițiilor de natura aceasta.

Conformizarea stoloilor preoțești.

Un exemplu ce trebuie urmat în toate districtele protopopești se desprinde din scrisoarea-circulară adresată de *protopop al Sebeșului-sdșesc* către preoțimea din acest tract. Regularea stoloilor în uniformitate pentru toate parohiile din provincia metropolitană în așa fel ca să corespundă recerșinelor actuale de traiu, e o chestie ce reclamă o rezolvire fără multe discuții și mai ales amânare. Preoțimii, cari poartă greul luptei de existență, i-se impune, să înceapă acțiunile pentru ridicarea stoloilor. Ea va afla aprobare și la cei mici, la săteni, după cum am citit în articolul unui frate preot, că nu sunt rare cazurile când poporeni stau nedumeriți cerându-li-se pentru săvârșirea slujbelor divine stole ce au rămas la distanță respectabilă față de pretenziunile vieții de azi. Cu atât mai ales credem, că introducerea noilor stole va afla deplină aprobare și la capii nostri bisericicești.

Lăsăm să urmeze în întregime scrisoarea-circulară a dlui protop. Simu, în speranță că ea va afla resunet pretutindeni:

Onorați în Hristos Frați!

Chestia stoloilor noastre preoțești ne-a preocupat dela datul când am preluat cărma districtului protopopesco gr.-cat. al Sebeșului.

În foarte scurtă vreme, de atunci și până azi, pe urma informațiilor și convingerilor ce mi-am câștigat, găsesc că: în general acestea stolare nici pe departe nu ating minimul îndreptățit pentru preotul cu adevărat muncitor în agrul Domnului. Ba mai găsesc și o condamnabilă neuniformitate, a acestui fel de retribuiri, în diversele parohii ale districtului nostru. S'ar

părea ca și cum noi preoțimea n'am fi aceeași slujitori ai alterelor, n'am prefăce aceleași funcții și nu ne-am dedica preiacerii lor cu aceeași evlavie sufletească; ba mai mult, s'ar părea ca și cum noi preoțimea n'am fi aceeași frați în Hristos, cari în acțiunile lor ar trebui să fie aproape — dacă nu chiar pe deplin — uniform; și ceea ce e mai dureros, în privința stoloilor, am esperiat că: în aceeași parohie, doi preoți încredințați cu administrarea pentru aceleași funcții sacre, săvârșite altcum separat, primesc retribuiri stolare deosebite, stabilindu-și-le fiecare în parte.

De altă parte s'a dat caz, că ajungând în vacanță vre-o parohie din district, corporațiunea chemată nu a compus și susținut, la timp, emolumentele parohiale, pe urma cărui fapt concursul l'a scris într-o formă nu tocmai corespunzătoare, întrucât adecă eventualilor reflectanți nu li-se punea în față adevărata iconă a parohiei atât privitor la bunurile ce are să preia în folosință respectivul numit cât și privitor la retribuiri stolare ce are drept să le pretindă.

Pentru-ca să se delătore acestea neajunsuri și pentru-ca privitor la retribuiri stolare noastre prestate în prefacerea funcțiilor sacre să se aducă o îmbunătățire și o uniformitate oarecare, bineînțeles ținând seama de anumite împrejurări locale, îmi iau voie să Vă recerc officios, ca:

În timpul cel mai scurt posibil, dar cel mai târziu până la 25 Iulie

FOITA.

Noapte.

*Stau pe fărâ la lacul „Fertő“
Seara n'ntun apus de soare
Și privesc și ziua aceasta
Cum se stinge și cum moare.*

*Ce frumos! se întind dincoace
Lanuri verzi de grâu departe
Lacul își întinde oglinda
Cât văd ochii de altă parte;*

*Iar în undele lui limpezi
Razele ce apun pe înecul
Par'că plâng și rîd și încearcă
Să-mi tânuiască regretul.*

*Dal le pare rău la ambii
Și la lac și și la soare,
Și n' s'arutul lor străluc
O iubire arătoare:*

*Până mâne le desparte
Noaptea lungă, o noapte neagră:
Până mâne, până mâne
Poate fi o vicață întregă.*

*Tot așa am zis noaptea bună
La ai mei, mai astă vară —
Noaptea bună, noaptea bună,
O să ne întâlnim noi iară;*

*Și-au trecut nopți lungi și multe
Și mai negre ca păcatul
Rîuri, munți s'au pus în cale
Și nu ne-am mai văzut altul.*

*O! dar să fie cât de neagră
Noaptea și ori cât de lungă
Nu se poate derul nostru
La ai noștri să n'ajungă.*

*Munți și rîuri, văi și dealuri
Vor pieri, trebuie să piară —
Știu că mâne strălucite
Sus pe ceriu soarele iară.*

Vasile B. Munteșescu.

Din tainele pulpitolui.

(Continuare și fine.)

Petrița să convingea mereu, că eu îi promiteam un viitor cu o vicață mult mai senină, decât teji cavalerii ei. Ea se lipia de mine mai mult, decât de ei.

Doi amici sinceri avea și Petrița, aceștia erau tot ce eușerise și ea. Doi clienți ai mei, pe cari din pulbere îi ridicasem la

cea mai înaltă treaptă, la care pot aspira munciterii de rând. Aceștia o îmbrău sincer și îi erau binevoitori până la moarte. Iată ei era o dragoste curată, ce se ridica până la dragostea îngerească. Amicizia lor era citirita paserilor din luna Maiu, când tot pământul e numai armonie și vis, când se deschid bobocii de dragul soarelui, când totul e dragoste și împăcare. Pe ei nu eram invidios. Dinpotrivă, ne susțineam unul pe celalalt. Erau toți din lumea mea, pe ai cărui frontispiciu era scris: Idealism sfânt, dulce, curat, altar de sfântă închinare!

O, dar eu eram riguros. Voiam să fu sigar de Petrița mea pe veci. Voiam să o țin în mrejele mele pe veci. Teceam fire mai trainice, în care să o încurc, din care să nu mai poată ieși afară vreodată.

Îi pregătisem o beutură fină, rară, adormitoare, ce să o poarte în leagănul visurilor, adăind-o cu flori parfumate de tei și fân și îi pusă în mână condei nou:

— Scrie Petrița mea! Scrișul tău o să fie roșu, care recorește frunza setoasă. Scrie dascălul tău te va conduce de pe căi mărunte, la un drum de frunte. Resemnându-te de micile plăceri a vieții, vei gusta fructele zeilor nemuritori. Nu plânge fetița mea, ci te desbrac de vestmântul cel comun al omenilor, iată îți amia aripi de muze.

st. n. a. c. să-mi sușterne-ți, fiecare din parohia proprie, un Conspect constător din trei părți.

Partea întâi a Conspectului să cuprindă toate realitățile beneficiului parohial: case, superedificate, grădină, porțiune canonică (arător, fânaș, viie, folosință de pădure, de pășunat) etc., arătând la fiecare starea în care se află și estenziunea fiecărei bucată de pământ, cu numirea ei, conform estrasului oficios funduar, pentru a cărui procurare Vi-s'a dat ordin încă la 2 August 1915 cu Nrul 155/915 protopopesc sub p. 3. Ve-ți aminti și faptul că porțiunea canonică pe lângă ce sumă anuală s'ar putea arenda: și că darea anuală, după relațiile respective, cât face și cine și de unde să plătește.

Partea a doua a conspectului are să cuprindă detaliat și absolut precis toate funcțiile preoțești cari obvin în parohie, amintind la fiecare: cât încasează preotul pentru prefacerea ei. Aici trebuie înșirate și capetele, precum: ferdele de grâu ori cucuruz, zilele de lucru etc. Cu numărul și prețul lor pentru cazul când valorează în bani. Intru cât nu sunt să spună că nu sunt.

Partea a treia a Conspectului are să cuprindă toate beneficiile și stolarele de cari beneficiază cantorul și crâșnicul. E timpul ca și competențele acestor servitori ajutători să se reguleze.

Conspectul astfel plănuit îl va compune fiecare din Frățiile Voastre singur, fără ajutorul altora a căror

cooperare, de astădată, nu să așteaptă; în compunerea lui însă Vă ve-ți pune toată conștiința sufletului.

Având la dispoziție acestea conspecte, dela toate parohiile din district, pe baza lor se va prelucra o normă pentru uniformizare, care Vi-se va prezenta spre desbatere, în cea mai apropiată conferență ori sinod preoțesc, după care se vor face pași de lipsă, la celelalte foruri competente, pentru aprobarea definitivă a celor stabilite așa ca — bazați pe adevăratul înțeles a zisei din scriptură: »vrednic este lucrătorul de plata sa« — să putem spune că în privința aceasta suntem pe treapta, la care ne îndreptătesc vremurile de azi și celea viitoare.

Sebeșul-săsc, la 24 Iunie 1917.

Cu stimă frățească:

Ioan Simu
v.-protopop.

Expunerile lui Hindenburg despre câștigarea războiului. Agențiile de știri a puterilor centrale dau următoarele declarații făcute de marele comandant generalismul Hindenburg:

— Războiul l-am câștigat, dacă vom rezista atacurilor dușmane până la încheierea campaniei de submarine. Condițiile de viață a inamicului sunt puștite în proporție mai mare de cum am crezut. În timp, nu depărtat, inamicii noștri vor fi constrânși la pace. Ei o știu aceasta de aceea vor fi siliți să continue atacurile cu toate pierderile mari ce le-a avut în primăvara aceasta la Isonzo, Aisne și Arras. Ajutorul americanilor nu-l pot aștepta. Dar să vină și ei! Armatele aliate nu pot fi bătute. Vom hărțui pe inamic până când va vedea, că am câștigat

— Eu sunt numai o modestă viorea, Nime nu mă bagă în seamă.

— Dar nu fi neprișpătore, copilă. Scriitorul, ca și vinul cel bun, se întărește cu timpul. Ia mai probează. Și Petrița mă mai delecta cu câte ceva.

Brad trântit la rădăcina,
Și căsūt fără de vină,
Culmea ta merem să 'nelină,
Și ai căsūt din înălțime,
Intr'a văii adâncime,
Și nu-ți pare rău de tine,
Că erai pe văi străine,
Dar ții milă de crenguțe,
Și ții jală de frunzuțe,
Că inverzian așa drăguțe,
Și or porni să veștozească,
N'o fi cin' să le hrănească...

Nu era mulțămită nici de asta. O mototoli și o aruncă în vânt. Duce-se în lume. N'au duh!

Are însă Petrița și lucruri ce îi plac și le ține ascunse, ca aurul avarilor în palatul meu modest.

Căldăuzul Petriței este profund ca adâncul mărilor. Căldăuzul ei este cunoscut de mult ca ea!

Elena din Ardeal.

războiul. Atunci Austro-Ungaria, Germania și Bulgaria vor accepta pacea necesară pentru libera dezvoltare a forțelor. Dușmanul ne-a prețuit sub preț. S'a încrezut în puterea supremației numerice și a crezut, că lipsurile ne vor constrânge la o pace care ne nimicisească viitorul generațiilor noastre. Doresc ca bărbații de stat ai dușmanilor să cunoască starea Monarhiei după cum o cunosc eu. Atunci ar reanunța la planurile lor. Duc din vizita mea aceea convingere tare, că rămânem împreună până la sfârșitul războiului. Guvernele armatele și fiecare popor german e gata până în sfârșit să sară în luptă pentru binele comun.

Ordinul lui Kerenski către armată. Agenția telegrafică din Petrograd publică următorul ordin de zi a ministrului de războiu rus, adresat către armată:

— Rusia, după ce a frânt cătușele selăviei s'a decis ferm să-și apere cu orice preț drepturile, onoarea și libertatea. Democrația rusească, încrezându-se în frățietatea popoarelor, a trimis un apel călduros către partidele luptătoare să lupte războiul și să încheie pace cinstită pentru toți. Inamicul la aceasta a încercat să ne înduplece la trdare de patrie, cercând ca prin împretisire cu ostașii noștri să încheiem pace separată. Astfel să-și poată duce toată forța contra aliaților noștri în speranța ca zdrobindu-i pe aceștia să se întoarcă contra noastră. Acum când dușmanul vede, că Rusia nu poate fi amăgită ne amenință cu aducerea de forțe armate pe frontul nostru. Patria e în primejdie! E timpul ca armata să-și împlinească datorițele. Comandanții voștri supremi, cari pot privi la atâtea lupte victorioase cred că orice și petrecută în neactivitate întărește pe dușman și o singură lovitură decisivă îi poate distruge orice plan. În cunoașterea deplină a responsabilității cu care dătorăște comandamentul suprem patriei, provoacă armatele, în numele poporului liber și a guvernului provizor, să faceapă atacul.

Dușmanul să nu se bucare încă de învingere. Să știe orice popor, că noi nu din alăbiciuse vorbim de pace. Să știe, că libertatea a mărit puterea ostașilor noștri. Ostași și ofițeri! Să știți, că în luptele date în numele libertății vă însoțesc binecuvântările Rusiei întregi, în care veți eluipa viitorul patriei și pacea cinstită și durabilă. Acum însă vă poruncesc: înainte!

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 4 Iulie. În Galiția ostică rușii pot continua atacurile numai la Brzezany. Cu toate că au aruncat în luptă noi trupe, nu pot înainta. Detașamentele saxone cu atacuri aprigi și contraatacuri vehemente și-au ținut pozițiile și au cauzat dușmanului pierderi mari. La sectorul Koniuchy—Zborov sunt lupte mari. La Brody și cursul Stochod încă s'au dat lupte aprigi de artilerie.

Activitatea de artilerie pe frontul apusean, în urma aerului vaporos, a fost neînsemnată. În unele secțiuni s'a

Era dulce, înaltă așa cum voiam eu. Petrița promite și de va vrea Dumnezeu, o să urce merem treptele nemuririi, ca să odihnească pe culmea înflorită în templu muzelor nemuritoare!

Petrița, i-a mai încântă-ți și prietini. Cântă celui cu ochi ca marginile cerului și încântă-l să-și mai facă și el câte o iluzie, căci omul numai până ce are iluzii e fericit. Când i-se gată pompoasele imagini, tivite cu aur și argint e tâmpit, nu mai numără nimic și Petrița cânta:

Dor crescut pe flori de toi,
Sărutat de fluturii,
Desmierdat de porumbși,

Indrăgite de ochi azuri,
Și a lor scumpe picături,
Trei cântând printre păduri,

Cântăreț cu dulce glas,
Călător fără popas,
Pe cărări de flori retras,

Tălmuit de trandafiri,
Rodul mult bogatei firi,
Și a frumoseilor iubiri!...

Petrița nu era mulțămită de sine. Adeseori râdea de scrisul ei și îl arunca în foc.

Înăsprit după inserat. Peste noapte s'au dat în mai multe rânduri lupte de sondaj din care germanii au adus prizonieri și prăzi. Spre ost de Cerny — la Chemin des Dames — francezii au atacat peste noapte de două ori tranșeele pierdute. Au fost respinși. Diviziile saxone, dela Lippe—Vestfalia au pătruns în tranșeele avansate franceze și au făcut mai mulți prizonieri.

Pe celelalte fronturi nimic esențial.

Sănătatea sufletească a copiilor.

De A. Meilin.

(Continuare.)

Mai ales vor băga de seamă părinții ca ceea ce zic în auzul lor, ci și de altfel, să fie totdeauna adevărul. Vorba spusă, să fie vorbă. Să nu simtă copii, că azi tatăl sau mama spune una, mâine alte. Ei sunt foarte băgători de seamă și țin minte foarte bine. De aceea să punem preț pe vorbele ce le spunem, ca să vadă și să înțeleagă copii că rostul vorbei e să fie dreaptă și oablă. Ca să nu apuce a învăța minciuna, că nu se vor putea desbăra de ea, spre răul lor și necinstea părinților, toată viața. Iar minciuna și flecăriia sunt celea mai urite însușiri omenești.

Asemenea cu mare grijă vor fi să nu scape, nici fără voie măcar, sau în glumă vre-o sudalmă în fața copiilor, căci injurătura e mai lipicioasă ca rîia sau ciulinii. Și e scârbos să auzi copilandrii dela 6—8 ani injurând de câte sunt pe lume... Nu sunt ei de vină! Inzădar auzi apoi pe câte un părinte zicând copilului său: „Îți rup gura prăpăditule, de te mai aud că injuri!“ Unul ca acesta mai bine să-și fi păzit gura sa la timp, căci învățul rău cu greu să mai scoate din copil.

Să mai pomenim de stricăciunea grozavă ce o fac unii părinți în copiii lor rostind vorbe necuviincioase și de rușine în auzul copiilor? Nu. Căci asemenea uități de sine puținii credem să fie. Unora ca acestora Sfânta Scriptură le amintește de peatra de moară, pe care ar fi mai bine să și-o lege de grumazi și să se ducă la iaz, decât să fie spre stricăciunea altora, a copiilor cu deosebire.

Peste tot părinții se vor sili să ducă o viață oablă, deschisă și cinstită, din care numai bine să poată învăța copiii. Dacă va zice cineva, că are copii răi, neascultători, răi de gură și de fapte, necunosători la omenie, necinstitori de celea bune să știți că de celea mai multe ori părinții înșiși nu sunt departe de asemenea greșeli. Cine să plânde de copiii săi aproape totdeauna de sine se poate plânde.

Firește, copiii pot învăța o mulțime de rele de pe uliță, din câmp, dela tovarășii cei răi, dela copii fără grijă și fără poruncă bună, un părinte va fi, deci, totdeauna cu luare aminte la lucrurile acestea și va plivi, cu blândețe dar din rădăcină, buruienile rele, cari se furizează în sufletul copiilor săi.

(Va urma).

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și renoi abonamentul.

În deosebi rugăm pe domniile reștanțieri, să facă bine să ne plătească, căci specele edării foaiei sunt mari și din parte-ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacția și Administrația
„UNIRII“.

Reînțoarcerea consistorului nostru. Din Oradea-mare primim știrea verosimilă, că consistorul arhiepiscopiei noastre se va întoarce la reședința din Blaj în partea primă a lunii crt.

Redacția și Administrația „Culturii Creștine“ ne roagă să anunțăm, că mutându-se seminarul teologic la Blaj, tot aici la Blaj să se trimită de acum încolo tot ce privește această revistă.

Ministrul de Justiție Vázeonyi despre limitarea cenzurii. Ziarul „Az Est“ interviuând pe actualul ministru de justiție cu privire la restrângerea cenzurii, a primit răspunsul, că de aci înainte vor fi restrânse esclusiv numai chestiunile privitoare la interesele războiului, politica externă și alimentația publică, dar în ce privește politica internă și mai ales apăsarea activității guvernului, presa va fi cu desăvârșire liberă.

Nou comite suprem în comitatul Alba-Inferioară. Monitorul oficial publică numele noului comite suprem al comitatului nostru în persoana domnului *Báró Bánffy Kálmér*, fostul vicespan al comitatului.

Se vor ordona alegeri noi. Evenimentele din urmă politice au făcut guvernul nostru să se decidă de a dispune cât mai curând alegerile de deputați. Starea de acum a guvernului nu mai e suportabilă. Imediat ce se va termina numirea comișilor, Camera va fi ajurnată și se vor ordona nouile alegeri. Știrea se consideră ca sigură în cercurile guvernamentale.

Ordinul de amnestie în practică. Ordinul preînalt s'a comunicat deja cu toate tribunalele și cu directorii de temniți. În temnița din Kurianau au fost puși pe picior liber 70 delincvenți politici, între cari erau unii condamnați și la 20 ani închisoare.

Amnestia nu se va estinde și asupra Ungariei. Feile austriece ocupându-se cu ordinul de amnestie, spuneau, că și în Ungaria se va da un ordin similar. — „Köszvényi Hírlap“ află „din izvor competent“, că știrea aceasta nu e adevărată.

† **Moartea lui Titu Maiorescu.** Din București se anunță moartea lui Titu Maiorescu, unul dintre cei mai mari aderenți ai puterilor centrale. Vestea aceasta ne-a adus-o agenția telegrafică din București, care e însoțită de următoarele date biografice: Cu el se coboară în mormânt un bărbat de stat cu o prevedere aprigă și tendințe juste. Tatăl său e ardelen și cătră sfârșitul vieții a fost oficiant al ministerului de finanțe din Viena. În orașul acesta a crescut și Titu Maiorescu, unde a fost promovat de

doctor în filozofie. Cariera și-a început-o ca profesor în Iași, mai târziu i s'a destinat catedra universitară din București. În 1898 a fost ales deputat distal în cercul Iași. În urma aptitudinilor esceleante s'a validat în curând și pe teramul politic, ajungând personalitate conducătoare. A fost în mai multe rânduri, ministru de justiție. El era ministrul prezident pe timpul când au intrat trupele române în Bulgaria și au ocupat Dobruđa. Dela începutul războiului universal s'a retras din viața politică. Era cunoscut ca un mare aderent al alipirii față de puterile centrale. A murit în vrăstă de 77 ani, lovit de apoplexie. La înmormântare, săvârșită în cimiterul Bellu din București au luat parte afară de rudeni mulți ofițeri magiari, germani și austrieci.

Ordinul de amnestiare se referă și la Adler. În cercurile politice din Viena se ține de probabil, că amăsurat ordinalui de amnestiare va fi eliberat și Adler, ucigașul contelui Stürgkh, fost ministru prezident al Austriei.

Intunecime de lună. În 4 crt. seara s'a văzut pe cer un fenomen frumos, produs prin subtragerea continuă, treptată a luminii dela lună. Procesul de intunecime s'a început la 9 ore 50 min. și a devenit totală la 10 ore 53 min. Intunecimea a început să devină din nou parțială la orele 12 și 32 min. Sfârșitul eclipsei a fost la ora 1 și 35 min.

Tulburări în Holanda. Cu ocazia tulburărilor din Amsterdam — ivite pe urma blocadei engleze — a erupt greva generală și s'au făcut mari demonstrații. Mișcarea chemată la fața locului și provocată fiind de ofițeri să impuște în mulțime a denegat suspunerea.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Sactu.

Nr. 146—1917.
a. f. c. sc. d.

Arendare de domeniu.

Domeniul fondului central școlar din districtul Năsăudului, care se află pe hotarul comunei Cianul-mare (Mezőnagycsán, comitatul Turda-Arieș) în estensiune de 1030 jugere 1204 orgi pătrate, și care stă din arătură, fânaj și pășune, diupreună cu edificii de locuit și edificii economice, se va da pe calea licitației publice în arândă pentru pășune, eventual cultivare pe timp de 6 ani, începând din 24 April 1918.

Prețul de strigare e statorit în arândă anuală de 18000 coroane, adică optsprezece mii coroane.

Licitatia se ține cu oferte închise, cari trebuie să se trimită până în 1 August 1917 la 4 ore după amiază la subscrisa comisiune administratoare în Năsăud cu vadiul de 1800 coroane.

Oferentul trebuie să declare în ofert, că cunoaște condițiunile de licitație și de contract, pe cari le primește într-o toată.

Condițiunile de licitație și de contract să pot vedea în cancelaria fondurilor.

Din ședința comisiunii administratoare a fondurilor central școlar și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud-Naszód la 8 Iunie 1917.

Dr. Vasile Pahone m. p. Dr. Ștefan Jarda m. p.
prezident. secretar.

Ioan Sactu